

5550

I

MUSICALIA

RAPTULARZYK

LOTNI

1887-1901

5550

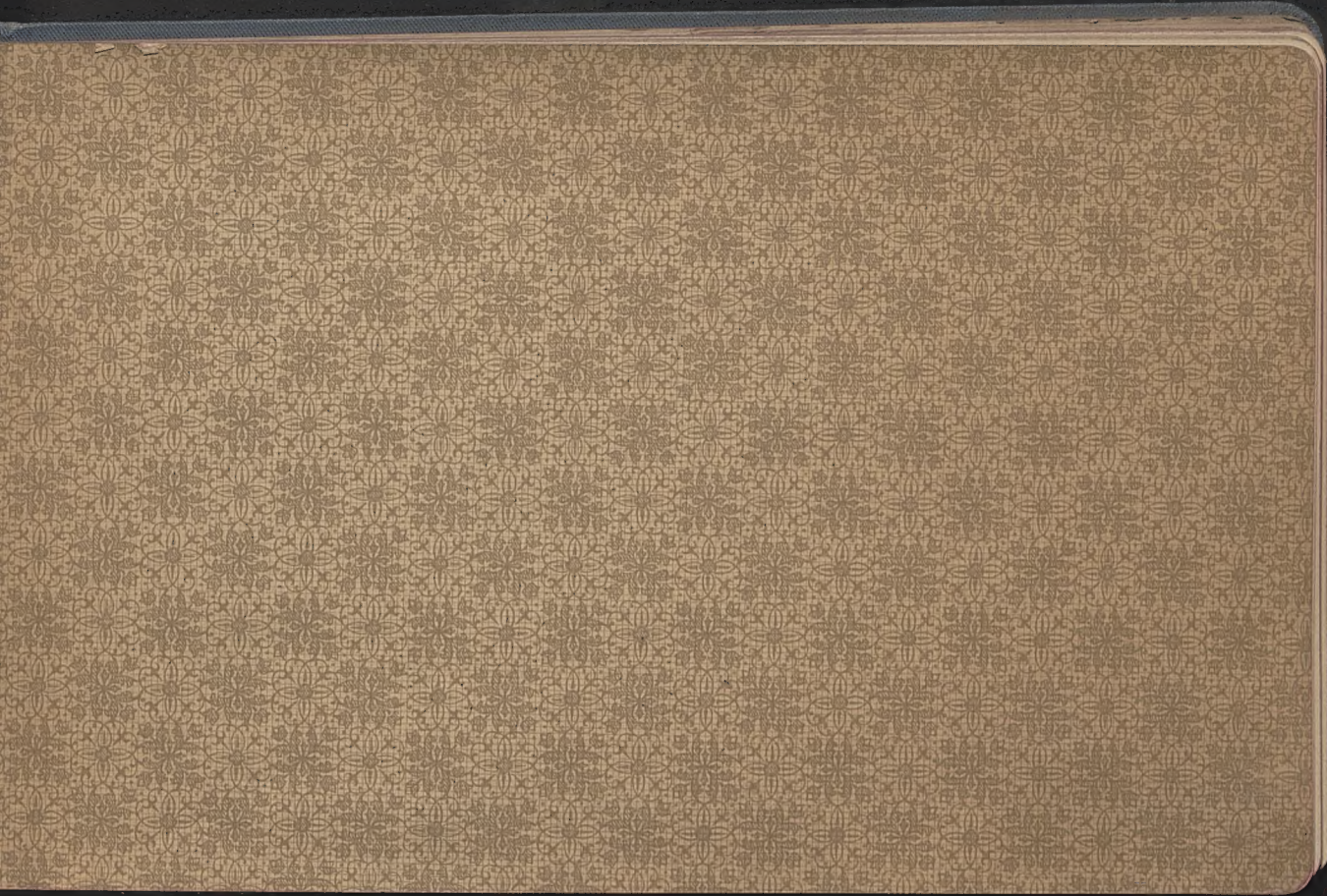
I

Biblioteka Jagiellońska

1001987431

KSIEGARNIA POLSKA
B. POŁONIECKIEGO
WE LWOWIE

K 2.60

RAPTULARZYK

LUTNI

1887—1901.

Nakład i własność wydawców
Warszawa, Gebethner i Wolff
Kraków G. Gebethner i Sp.

Дозволено Цензурою. Варшава, 14 Октября 1901 года.

5550

I

Акс. 250.л. 36/37

	Str.
1. Abt, F., Wiosna	4
2. Chopin, F., Marzenie	8
3. Clark, W., Wędrowni śpiewacy.	10
4. Dobrzyński, F. J., »Chociaż to życie	22
5. Gounod, K., Sen	25
6. Kjerulf, H., Góry norweskcie	29
7. Klauer, F. G., Pożegnanie lasu.	31
8. Kotarbiński, M., Noc majowa	33
9. „ „ Żaby	35
10. Kremser, E., Kołysanka	42
11. ————— Polonez z XVIII wieku	46
12. Melodya ludowa »Siałam rutę«	49

	Str.
13. Melodya ludowa »Stoi jawor zielony«	51
14. Maszyński, P., Do gwiazdy	53
15. „ „ Polonez	57
16. Moniuszko, S., »Cichy domku«	63
17. „ „ Piosnka żołnierza	69
18. „ „ Rada	72
19. „ „ Wesoła piosenka	74
20. „ „ Znaszli ten kraj?	76
21. Nagy, J., Smutna piosenka	79
22. „ »Odwróć że te oczy.	81
23. Niedzielski, S., Maryś	83
24. Sullivan, A., Już dzień skończony	87

Nº 1. Wiosna.

F. Abt.

Con moto.

mf

Gdy u - ro - czy maj za - zie - le - ni gaj, list - ki
Kie - dy sło - wik śpiew nu - ci po - śród drzew, a na

mf

znów roz - wi - ną pącz - ki swe, kie - dy z pól i błoń wzła - ta
nie - bie gwiazdki i - skrzą się, wte - dy w ci - szy tej, ja przy

mf

mf

kwia - tów woń, dziew - czę czas , roz - bu - dzić ser - ce twe, lu - ba
lu - bej mej, i - dąc sły - szę zust jej: „ko cham cie”, i - dąc

f *mf*

f *mf*

czas roz - bu - dzić ser - ce two. Patrz jak pię - kny jest ten świat, jak
 sły - szę z ust jej: „ko - cham cię“. Bo to jest mi - ło - ści czas ten

blo - gi czas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa w nas, patrz jak
 eu - dny maj, co za mie - nia świat w roz - ko - szy raj, bo to

pię - kny jest ten świat, jak blo - gi czas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa
 jest mi - ło - ści czas ten cu - dny maj, co za - mie - nia świat w roz - ko - szy

cresc.
mf w nas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa w nas!
 raj, co za - mie - nia świat w roz - ko - szy raj!

mf *cresc.* *ff*

N° 2. Marzenie.

Andantino.

F. Chopin.

ułożył P. Mażyński.

Ach! cze - mu ser - cu
I znów po - wra - ca

Ach! cze - mu mi smu - tno, cze - mu peł - no znów i
I znów wra - ca u - rok, znów po - wra - ca czar tych

Ach! smu - tno tak lub peł - no znów
I wra - ca znów, wra - ca znów czar

p *cresc.* *f*

ach! dźwię - czy pieśń ma - rze - nie,
 ach! pró - żne po - ża - da - nia

p nie - speł - nio - nych ma - rzeń, nie - wy - śnio - nych snów, ach! dźwię - czy ma - rze - nie,
 nie - za - sty - głych pra - gnień, nie - u - chwytnych mar, ach! pró - żne ża - da - nia

p ach! — dźwię - czy pieśń,
 ach! — pró - żna chęć,

w ser - cu ro - śnie żal i pły - nie w świat wes - technie - nie, w nie - skończo - na dal.
 wszyst - ko skoń - czy się w tej nie - zma - co - nej ci - szy, w nie - przespanym śnie.

p z nia ro - śnie żal, pły - nie we - stechnie - nie, *pp*
 to skoń - czy się, skoń - czy się wci - szy,

Nº 3. „Wędrowni śpiewacy“.

W. Clark.

Tempo giusto.

ppp *mormorando* *ppp* *ppp* *pp*

O pójdz, o pójdz, o pójdz towarzyszyć nam we - so - ło z pieśnią
we - so - ło z pie - śnią

wejdźmy do miasta bram, dziew czę - ta na nas dawno czeka - ją tam i los się wdzięczy
 dziew - czę - ta
 na nas

p *p* *3*

O pójdz, o pójdz, o pójdz to - wa rzyszyć nam we - so - ło z pieśnią
 sam, tak, i los się wdzięczy sam. Pójdz, we - so - ło
 z pie - śnią

mp *mp* *p* *3*

wej-dźmy do miast a bram, dziew-czę - ta na nas da - wno cze - ka - ją tam i los, i los się
 dziew - czę - ta
 na nas

mf

wdzię - czy sam. brum brum brum brum brum brum brum brum brum brum
 Gdy na - szej pie - śni o - zwie się

p

brum brum brum brum brum - - - brum - - - brum - - -

chór w ser - cu nie - wie - ściem od - po - wie e - chem

brum - - - brum - - - brum - - - brum - - -

wtór. O pię - kna da - mo słu - chaj - że

brum - - - brum - - - brum - - - brum - - - brum O

jej i dla śpie - wa - ka względy miej, ach względy miej. O

ff pójdź, o pójdź, o pójdź towarzyszyć nam we - so - ło z pieśnią

wejźmy do miasta bram, dziew - dziew - z pie - śnią

czę - ta na nas dawno cze - ka - ją tam i los się wdzięczy sam, O
 czę - ta tak i los się wdzięczy
 na nas

pójdź, o pójdź, o pójdź to -warzyszyć nam, we - so - ło, z pieśnią wejdźmy do miasta bram, dziew -
 sam. Pójdź, we - so - ło dziew -
 z pie - śnią

czę - ta na nas dawno cze - ka - ją tam i los, i los się wdzięczy sam.

na nas

Ta - ra de - rum de - rum Ta - ra de - rum de - rum

p *f* Z tę - - - - - gą mi - na marsz dru - ży - no ta - ra de - rum de - rum

Ta - ra de - rum de - rum

ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum

marsz, bo mu-zy-ka gra, _____ marsz _____ na go-dy,

ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum

ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum

boć _____ wiek młody też swo-je pra-wa ma,

ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum ta-ra derum de-rum

ta - ra de - rum de - rum ta - ra de - rum de - rum *ff*

z drzew o - woc szczęścia rwać, _____ do - pó - ki z pie - śnią wę - dru -

ta - ra de - rum de - rum ta - ra de - rum de - rum do - pó - ki do - pó - ki z pie - śnią wę - dru -

ff wę - dru -

je - my nie trze ba o nie wię - cej dbać. O pójdź, o pójdź, o

je - my

f

pójdź to - wa - rzy - szyc nam, we - so - ło z pieśnią wejźmy do mia - sta bram, dziew -

z pie - śnią dziew -

mf

The image shows a musical score for the song "Ojczyzna" by J. Paderewski. It consists of two staves, a vocal line and a piano accompaniment line, both in G minor (three flats). The tempo is marked "Allegretto". The score is divided into three measures. The first measure contains the lyrics "sam, tak, i los się wdzięczy" and features a piano introduction with a triplet of eighth notes in the right hand and a single eighth note in the left hand. The second measure contains the lyrics "pójdź, o pójdź, o" and features a piano introduction with a triplet of eighth notes in the right hand and a single eighth note in the left hand. The third measure contains the lyrics "pójdź to-wa-rzy-szyć nam we -" and features a piano introduction with a triplet of eighth notes in the right hand and a single eighth note in the left hand. The lyrics are written in Polish.

Allegretto

Sam, tak, i los się wdzięczy

p pójdź, o pójdź, o

3 pójdź to-wa-rzy-szyć nam we -

Sam pójdź

so - ło z pie - śnią wej - dź - my do mia - sta bram, dzie - w - cę - ta na nas
z pie - śnią na na

pp

da - wno cze - ka - ją tam i los, i los się wdzięczy sam. *mormorando*

ppp *ppp*

N° 4. „Chociaż to życie“.

F. J. Dobrzyński.

Alla pollacca.

p >

Cho - ciał to ży - cie i - dzie po gru - dzie
 Wo - lę ja wo - lę żyć w ma - łem ko - le

p >

mf *dolce*

jak mi Bóg mi - ły nie - zli są lu - dzie, Ten - te - mu swat,
 gdzie wszystko wła - sne choć ni - by cia - sne,

mf Ten te - mu swat,
dolce

ten te - mu brat, A już do - bre - mu, to ka - żdy rad.
 A ka - żdy ką - cik, to ca - ły świat.

ten te - mu brat, *mf*

Ritornello.

rum tu tu do
 Rum tu tu do ta ta ta ra ta ta ta
 Rum tu tu do Rum tu tu do

rum
 ra tum tum tum tum tum rum tum tum tum. W. Pol.
 rum

Nº 5. Sen.

K. Gounod.

Andante moderato.

pp

Za - snąwszy raz ci - cho z wie - czo - ra, ma - rzy - łem cu - dne sa - me
I wziąwszy mnie a - niół w ra - mio - na wraz ze mną go - nił tę - czy

pp

sny, na bło-nia ze - szła wio-sny po - ra, kwi-tły wko - ło ró - że i
 ślad, nie-znanym cza - rem u - nie sio - na wy - bu - ja - ła du - sza nad

bzy, a zgó - ry w powietrznej prze-strze-ni zstę-po-wał lek - ko a - nioł
 świat; ach! tam po-nad pła - czu pa - do - łem, się-ga-jąc pra-wie nie - ba

p cresc.

stróż,
bram,

f

w smu-gach ró-żno-bar-wnych pro-mie-ni, w świetnym
czu-łem się na po-ly a-nio-łem, dzi-wną

dim.

f

dim.

bla-sku po-ran-nych zórz, Cze-muż ma-rzeń zry-wa się
blo-gość, po-zna-łem tam... .

p

pp

p

pp

cresc. *dim.*

nić, ja bym tak pra-gnął wie - cznie śnić, cze - muž

cresc. *dim.*

cresc. *dim.*

ma - rzeń zry - wa się nić, ja - bym tak pra-gnął wie - cznie śnić!

cresc. *dim.*

Nº 5. Góry Norweskcie.

Animato e ben marcato.

H. Kjerulf.

Hej te gó - ry, twar - de mu - ry to po - tę - żna moc.

f

Detailed description: This is the first system of a musical score in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of a treble and a bass staff. The treble staff begins with a forte (*f*) dynamic and contains a melody of eighth and quarter notes. The bass staff also begins with a forte (*f*) dynamic and provides a harmonic accompaniment with eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes.

Du - mne i spo - koj - ne, gro - żbą śmierci zbrojne, *I Basso ben marc.*
Na stra -

mf

f

Detailed description: This is the second system of the musical score. It continues with a treble and a bass staff. The treble staff starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and features a melody with some rests. The bass staff also starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics continue across the system. The system concludes with a section marked 'I Basso ben marc.' (Basso ben marcato) and a forte (*f*) dynamic, featuring a single note in the bass staff.

na strażni - cy swej zie - mi - cy

mf *f*

żni - cy swej zie - mi - cy sto - ją, sto - ją dzień i noc

f *f* *f*

mf *f* *f*

na strażni - cy swej zie - mi - cy

1. *p* < 2. *f* *ff*

stoją dzień i noc stoją dzień i noc.

p < *f* *ff*

N° 7. Pożegnanie lasu.

F. G. Klauer.

Allegretto.

p

Że-gnam cię cu-do-wny le-sie nad-szedł już roz-sta-nia czas. Two-je
 Że-gnam cię z po-wa-by twe-mi, z to-bą żegnaj ptasząt śpiew, I z kwiat-
 Że-gnam cię przy-by-tku ci-szy, pod ko-ro-ną chmurnych drzew, Tu-taj

p

dim.
p
pp
mf

pię-kno rozkosz nie-sie, dzi-wny spokój bu - dzi w nas. już - do
 ka-mi przecu - dne-mi, żegnam z zie-lo-no-ścią drzew. że - gnaj
 u-cho nie nie sły-szy, chy-ba ptaszat wdzięczny śpiew. że - gnać

p
dim.
pp
mf

Lecz już słoń-ce kry-je się
 Już wie-czor-nysłychać dzwon,
 Lecz i on o-strzega nas:

f
p
dim. e poco rit.

cha - ty wzy-wa mnie, Lecz już słoń-ce kry-je się i do cha - ty wzy-wa mnie.
 mi bo wzy-wa on, Już wie-czor-ny słychać dzwon że - gnaj mi bo wzy-wa on.
 trze - ba sen - ny las, Lecz i on o-strzega nas: że - gnać trze - ba sen - ny las.

f
p
dim. e poco rit.

Nº 8. Noc majowa.

M. Kotarbiński.

Andante.

pp

W ci - chy wie - czór, w noc ma - jo - wą, w dal po ro - sie piosnka
Pieśń po - ry - wa wi - cher mło - dy nad do - li - nę po nad

pp

p *mf* *cresc.*

drga, — ser — ce sły — szy każ — de sło — wo, ka — żda nut — kę do — brze
 jar, — wfa — le ma — ci sen — ne wo — dy, w bór drze — mia — cy nie — sie

p *mf* *cresc.*

f *fp* *pp* *rall.*

zna — zaw — sze nam na no — wo ko — i du — szę ci — sza ta.
 gwar, — ko — na wdzięk po — go — dy, ci — chej pie — śni mil — knie czar.

f *fp* *pp* *rall.*

N° 9. Żaby.

M. Kotarbiński.

Allegro non troppo.

p *ku-mo kum*

p *kum, kum, ku-mo, ku-mo, ku-mo, ku-mo, ku-mo, ku-mo*

p *kum kum kum kum kum kum kum kum*

ku - mo kum kum ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo

ku - mo ku - mo kum ku - mo ku - mo kum ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo

kum kum ku - mo kum ku - mo kum ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo

kum kum kum kum kum ku - mo ku - mo kum ku - mo ku - mo

kum ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo kum ku - mo ku - mo

ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo kum

kum kumo kumo kum kum kum kum!
 kumo kum kum kum kum!
mf Słu-chaj-cie za-by i - dzie pan
 Słu-chaj-cie za-by u - marł pan

Co? ja - ki
 Co? ja - ki

p

pan?
 pan?
 Ah, pan bo - cian.
 Ah, pan bo - cian.
 Prę-dziej prę-dziej
 Ten nas ści-gał

Ah! straszny pan, to pan bo - cian —

pod krze-wi-nę, w tra-wkę, w grządkę wdół, przez bło-to, Da-lej zmy-kać na głę-bi-nę,
wszę-dzie, wszę-dzie, dziś go kry-je grób, zie-lo-ny, Już prze-ra-żać nas nie bę-dzie

al-bo gło-wa, wmuł oj to to cyt! ku-mo cvt ku-mo cyt ku-mo
straszny je-go dziób czer-wo-ny ah! ku-mo ah ku-mo ah ku-mo

pp *pp*

ku.mo ku.mo ku.mo cyt cyt ku.mo cyt ku.mo

ra_de ra_de ra_de ah ah ah

cyt ku.mo cyt ku.mo ku.mo ku.mo ku.mo ku.mo ku.mo ku.mo

ah ku.mo ah ku.mo ra_de ra_de ra_de ra_de ra_de ra_de

cyt ah ku.mo cyt ah ku.mo

cyt ku.mo

ah

ku.mo ku.mo ku.mo sza sza sza ku.mo kum cyt ku.mo

ra_de ra_de ra_de ah ah ah ku.mo kum ah ra_de

cyt ku.mo

ah

cyt kum cyt kum cyt! kum! *p* I-dzie i-dzie tuż, tuż, tuż, by-strem o-kiem
f Po si-to-wiu sły-chać śmiech: bo-cian u-marł

zer-ka już ah ku-mo ku-mo ku-mo Jak mar-ny ten nasz byt—
 bo-cian zdechł ah ra-de ra-de ra-de Już u-marł u-marł pan—

cresc. *cresc. ed*

Ta - ki du - ży pię - kny ptak że - by był, żar - ło - czny tak O re - ty
Wśród je - zio - ra modrych fal wiel - ki dziś wy - da - my bal Ah ku - mo

cresc. *cresc. ed*

acceler. *pp* cyt *f* w tan

re - ty re - ty cyt cyt . ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo kum.
pój - dziem wszystkie w tan w tan ra - de ra - de ra - de ra - de ra.

acceler. *pp* cyt *mf* w tan

N° 10. Kołysanka.

Allegretto moderato.

E. Kremser.

sempre molto piano

Po - snę - ły już wo - gro - dzie kon - wa - lje, brat - ki, bzy, wuś -
 Pta - szę - ta, co śpie - wa - ły przez ca - ły bo - ży dzień, już
 Przez o - kno księ - życ bla - dy za - głą - da wka - żdy ką, on

pie - niu, ci - szy, chło - dzie za - le - dwie li - stek drży. Po -
 głów - ki po - cho - wa - ły wza - cisz - ny gnia - zdek cień. Je -
 przy - szedł tu na zwia - dy i da - lej pój - dzie ztąd. Niech

poco cresc.

ru - sza wiatr ga - łą - zki drzew, pól - sen - ny bu - dząc śpiew:
 dy - nie przez zam - knię - te drzwi świer - ka - nie świerszcza brzmi.
 tyl - ko dzie - cko bro - i gdzie, wnet księ - żyć chmu - rzy się.

poco cresc. *pp* Ach! lu - li,

Lu - li lu - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!
 Lu - li lu - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!
 Lu - li lu - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!

ancora più piano

Lecz dzi - siaj nam po - go - dy nie ma - łą chmu - rne mgły, śpi mój kró - le - wicz

mło - dy, po - cie - cha mo - ja śpi, a uśmiech słod - ki pod czas snu roz -

sempre dimin. e rallent.

ppp

ja - śnia bu - zię mu. Lu - li lu - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!

pp

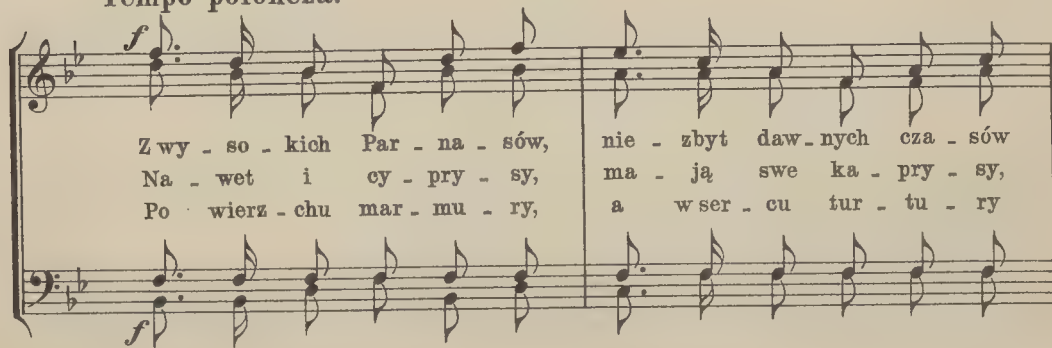
Ach, lu - li, lu - li, ach, lu - li

sempre dimin. e rallent.

N° 11. Polonez z XVIII wieku.

Mel. ludowa.
ułożył P. Maszyński.

Tempo poloneza.

f

Z wy - so - kich Par - na - sów,
Na - wet i cy - pry - sy,
Po - wierz - chu mar - mu - ry,

nie - zbyt daw - nych cza - sów
ma - ją swe ka - pry - sy,
a w ser - cu tur - tu - ry

f

pom - pa - tycz - ne na - sze in - - ten - ta; W k t ó - r y m ser - ce p ł o - nie
 że się przed ze - fi - rem nie u - g n ą, A - le przyj - d ą chwi - le,
 a w ser - cu tur - tur - tur - tur - tu - ry Daj mi pa - ni r ą c z - k ę,

ku two - jej per - so - nie naj - szczę - śliw - sze dla mnie mo - men - ta.
 że się u - g n ą mi - le i na - wza - jem na się mru - mru - g n ą,
 daj, pro - szę o - br ą c z - k ę niech tych tur - tur - tur - tur nie żno - szę.

p *cresc.*

Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Prę - dzej by' się ska - ły
 Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Zwierzchu kon - dem - na - ty
 Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Na - wet i tur - kaw - ki

p *cresc.*

u - ła - gać mi da - ły A pfe, moś - cia pan - no, być — ta - ką!
 w ser - cu al - ter - na - ty A pfe, moś - cia pan - no, być — ta - ką!
 ma - ja swe za - baw - ki A pfe, moś - cia pan - no, być — ta - ką!

Nº 12. „Siałam rutę“

Mel. ludowa.
ułożył P. Maszyński.

Lento, lamentoso.

1. Siałam rutę, siałam mięte, siałam li - li - je, siałam młode
 2. Dojrze - wała ru - ta, mię - ta, ja - ko li - li - ja, dojrze - wa - ły
 3. Wtem przy - bliżył się chłopczyna zko - są sta - lo - wa, i wziął ko - się
 4. Wię - dła ru - ta, wię - dła mię - ta, wię - dła li - li - ja, wię - dły młode

la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat. Ro - sła, ru - ta, ro - sła mię - ta,
 mło - de la - ta jak zie - lo - ny kwiat. Rwa - łam ru - tę, rwa - łam mię - tę,
 mło - de la - ta jak zie - lo - ny kwiat. Ko - sił ru - tę, ko - sił mię - tę,
 la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.

Fine.

ro - sła i li - li - ja, ro - sły młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
 rwa - łam i li - li - ję, rwa - łam młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
 ko - sił i li - li - ję, ko - sił młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.

Da Capo al Fine.

Nº 13. „Stoi jawor zielony.“

Mel. ludowa.
ułożył L. Kuba.

Lento.

p

1. Sto - i ja - wor	zie - lo - - - - ny,
2. Pod ja - wo - rem	łó - żeń - - - - ko,
3. Le - ży, le - ży,	cho - ru - - - - je,

p

mf

sto - i ja - wor zie - lo - ny mo - jej mat - ki
 pod ja - wo - rem łó - żeń - ko, le - ży na niem
 le - ży, le - ży, cho - ru - je, na Ka - sień - ke

f

mf

p

ro - dzo - nej, mo - jej mat - ki ro - dzo - - - nej.
 Ja - sień - ko, le - ży na niem Ja - sień - - - ko.
 wska - zu - je, na Ka - sień - ke wska - zu - - - je.

p

N° 14. Do gwiazdy.

P. Maszyński.

Andantino.

p *cresc.*

Gwiazdo, coś błę - sta na nie - bios błę - ki - cie, coś o - świe - ca - ła
 Dziś ja - ko że - glarz na mo - rzu sa - mo - tny, nie - o - ży wio - ny

p *cresc.*

chwi - le mo - je bło - gie,
cudnem twem spojrze - niem,

chwi - le bło - gie, two - go u - ro - ku ja przez ca - le ży - cie pa -
twem spoj - rze - niem, lzy gorz - kie ście - ram z źre - ni - cy wil - go - tnej, gdy
chwi - le bło - gie, *p*
twem spoj - rze - niem,

mię - tać, pa - mię - tać nie chcę, za - po - mnieć nie mo - gę!
nie - ma, gdy nie - ma cie - bie, twem ży - je wspo - mnie - niem!
f cresc. *ff*

p mormorando colla parte

Solo Tyś by - ła ser - cu słoń - cem chmur - nej do - - li,

p mormorando colla parte

my - śli pro - mie - niem poś - ród ży - cia burz, lecz mnie rzu - ci - łaś

z przeznacze - nia wo - li, znikł pro-mień zło - ty i nie wró - cił już!

dimin. *p*

Chór.

znikł pro-mień zło - ty, znikł pro-mień zło - ty i nie wró - cił, nie wró - cił już!

f *dim.* *rall.* *3*

f *dim.* *rall.* *3*

wró - cił już! wró - cił już!

N° 15. Polonez.

P. Maszyński.

Alla Pollacca.

Śpie-wak wi - ta wa - sze stro - ny: Nie-chaj bę-dzie po-chwa -

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny: Nie-chaj bę-dzie po-chwa -

lo - ny, Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny: Niechaj bę - dzie pochwa - wi - ta:

lo - ny, tak, tak, tak, Pokój, pokój z domem tym, Pokój, pokój z domem tym, z domem tym.

Po kój, pokój z domem tym, tak, Pokój, pokój z domem tym, z domem tym.

p
Śpie-wak wi - - - ta woj-ców wie - - - rze, A kto wdom go przyj-mie
p
On wi - ta woj - - - ców wie-rze, A kto

Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg
szcze - rze, a kto wdom go przyj-mie szcze-rze Pieśń i Pan Bóg, Pan Bóg
Pan Bóg, pieśń i

z nim. _____

z nim. Pan Bóg z nim. *mf* Śpie-wak wi - - - ta wa-sze stro - - - ny:
 z nim. Śpie-wak wi - ta:

Pan Bóg z nim. *mf* Śpie-wak wi - ta wa - - - sze stro - ny:

Nie - chaj bę-dzie po - chwa - lo - - ny Śpie - wak

f Nie - chaj bę-dzie po - chwa - lo - - - ny Śpie-wak wi - ta wa - sze stro - ny,

wi - ta wa - sze stro - ny: Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny,
 wi - ta:
 wi - ta: Po - koj zdo - mem

Po - kój, po - kój zdo - mem tym.
 tak, tak,
 tak, Po - kój zdo - mem tym, Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo -
 tym, tak, Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny,

ny, *p* Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny:

p Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny: Nie - chaj bę - dzie po - chwa -

Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny, Po - kój z do - mem

cresc. Po - - - kój z do - mem tym, Po - kój z do - mem tym. 1. *p* 2. *p*

cresc. lo - - - ny, Po - - - kój z do - mem *p* *p*

Nº 16. „Cichy domku.“

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Andante.

Ci - chy dom - - - - - ku wcie - niu drzew, Jak cię
mo - drze - wio - - - - - wy, wcie - niu drzew,
o - to - czo - ny cie - niem drzew,

u - cześć brak wy - mo - wy! Ci - chy dom - ku wie - kiem

f *pp*

Gi - - - chy,

f *pp*

Bi - je ser - ce, pło - nie krew!

zgie - ty, o - tu - lo - ny ży - wy płot, *f*

o - - tu - - lo - ny ży - wy płot, Wi - taj skar - bie wspomnień świę - ty

wko - ło ży - wy płot, *f*

con anima

strze - cho sta - rych cnót. Niech - że bę - dzie po - chwa - lo - ny wie - ki wieków Chrystus

cresc.

Pan, co nas wiódł zo - d - leg - lej stro - ny w pra - oj - cow - skich pro - gi ścian, wiódł nas w pra - oj -

co wiódł nas w pra - oj - cow - skich pro - gi ścian.

Ci - chy dom - - - - ku wbu - rzy

p

cowskich pro - gi ścian.

p tyś przy - sta - - - nia wbu - rzy

po bu - rzli - wych ży - cia

p

dniach; wę - dro - wo - wi tę - skno za nią!

f

dniach.

Nie do -

pp

Bie -

f

pp

Bło - go wró - cić pod twój dach,

ku - cza, tu - taj zno - je, nie wy - go - ni bie - da ztąd, *f*
 - - da, nie wy - go - ni bie - da ztąd, Za - wsze mi - ło
 nie wy - go - ni ztąd, *f*

con anima
 to co swo - je, mi - ły wła - sny - kał! Niech - że bę - dzie pochwa - lo - ny wie - ki
f

cresc.

wie - ków Chry - stus Pan! co nas wiódł z od - leg - lej stro - ny wpra - oj -

cresc.

co wiódł nas wpra - oj -

ff. *rall.*

cow - skich pro - gi ścian, co wiódł nas wpra - oj - cow - skich pro - gi ścian! —

cow - skich pro - gi ścian, *ff.* *rall.*

N° 17. Piosnka żołnierza.

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Allegretto.

p

La la la la la la la la la la la la la la la la

leggiere

Już
Nikt

wró - eisz ra - niut-ko, nim zbu - dzi się dzień.
 stecz - ka go - ra - cel o skar - bie ty mój.

la la la la la

rit. *fp* *p*

la la la la la la la la la la la la la Nim zbu - dzi się
B.I. O skar - bie ty

rit. *fp* *p*

la la la la la la la la la la la la la la

Po - wró - eisz ra - niut-ko, Nim zbu - dzi się dzień.
 Ser - dusz - ko bi ja - ce, O skar - bie ty mój.

pp *f* *f*

dzień. la la la la la la la Nim zbu - dzi się
 mój. O skar - bie mój.

pp *f*

la la la la la la la la la la la la la la

J. Korzeniowski.

N° 18. „Rada.“

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Allegretto.

p

1. W na-szych górach dziewcząt moc, a w ich o-czach gwiazdy, noc, Do brzeć z ni-mi
 2. Kto się że-ni znam to, znam, li-chej do-li szu-ka sam, On na-ło-wy
 3. Ej nie zdradzi wier-ny koń, na nim w wody, wo-gień goń, Le-ci bło-nią

p

zu - chu mło - dy, le - psze je - dnak dni swo - bo - dy, Więc się nie żeń dni nie gub,
 nie po - le - ci, bo go zmię - czy głos ko - bie - cy, Więc się nie żeń dni nie gub,
 jak wiatr chy - ży i od - le - głość wnet przy - bli - ży, Więc się nie żeń dni nie gub,

fp rall. 1-3. słu - chaj ra - dy mej: *f animato* A ru - ma - ka ra - czej kup, *f* bę - dzie ci z tem *sf* lżej, *lento* bę - dzie ci z tem lżej.

N° 19. Wesoła Piosenka.

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

. Allegro molto.

Chociaż chłód, chociaż głód, choć do - ku - czy bie - da, Smucić się
Z dnia na dzień ży - ję tak, śpiewam i żar - tu - ję, Czasem znieść

próżny trud. — to miszczęścia nie da. Gorzej ma bogacz sam w swym zło-co-nym
ja-ki brak — ma-ło mnie ko-sztu-je. Lament, płacz, ja to wiem, do-li nie przy-

ma-ło dbam
mniejsza z tem

gro-bie, Ja o grosz ma-ło dbam, ja o grosz ma-ło dbam, a-lem we-sół so-bie.
spo-rzy; By-ło źle, mniejsza z tem, by-ło źle, mniejsza z tem, będzie jeszcze gorzej!

f

Nº 20. Znaszli ten kraj?

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Moderato.

p

1. Znasz-li ten kraj, gdzie cy - try - na doj-rze-wa, po - ma-rańcz blask zie-
 2. Znasz-li ten gmach, gdzie wielkich sto podwo-i, gdzie ko-lumn rząd i
 3. Znasz-li ten brzeg, gdzie po ska-li-stych gó-rach stru-dzo-ny muł swej

p

lo - ne zło - ci drzewa? gdzie więcem bluszcz ru - i - ny da - wne stro - i, gdzie bu - ja laur i
 tłum po - sągów sto - i, a wszystkie mnie wi - ta - ją twa - rzą bia - łą, piel - grzymie nasz ach!
 dro - gi szu - kawch murach! gdzie w głębi jam pło - mieniem wrą o - po - ki, a z wierzchu skał w kas.

cy - prys ci - cho sto - i? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,
 co - się z to - bą sta - ło? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,
 ka - dach grzmia po - to - ki? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,

pp ach, tam tyl - ko mo - ja mi - ła

tam był mi raj! tam był mi raj! pó - kiś ty ze - mna by - - la
 tam był mi raj! tam był mi raj! pó - kiś ty ze - mna by - - la
 tam był - by raj! tam był by raj! gdy - byś ty ze - mna by - - la był mi

tam tam był mi raj! był mi raj! by - la, tam raj!

tam był mi raj! tam był mi raj, był mi raj pó - kiś ty ze - mna by - la!
 tam był mi raj! tam był mi raj, był by raj pó - kiś ty ze - mna by - la!
 raj, był - by raj! tam był - by raj, gdy - byś ty ze - mna by - la!

raj, ze - mna

(Z Goethe'go.)

N° 21. Smutna piosenka.

J. Nagy.

Andante ♩ = 92.

p

Zabrzmiął w da-li u - ro - czy - ście wiej - ski dzwon, za - szu - mia - ły
 Mo - je dziewczę u - wielbio - ne zdra - dza mnie, wier - ne ser - ce

p

rit.

rit.

wbo - ru li - ście wsmę - tny ton. *f* Ach! smutniej - szą znam pio - sen - kę
za - wiedzio - ne za - li się. *f* Ach! bo - le - sna ta pio - sen - ka

wierz - cie mi! *p* gdy ja śpie - wam zócz bez - wie - dnie *p rit. e morendo* pły - na łyzy.
wierz - cie mi! *p* gdy ja śpie - wam zócz bez - wie - dnie *p rit. e morendo* pły - na łyzy.

Nº 22. „Odwróć że te oczy“.

Allegro moderato quasi Allegretto ♩ = 92.

J. Nagy.

Con sentimento

mf

Od - wróć - że te o - czy o - de - mnie, tyl - ko nie - po -
 Ża - dna mnie już, ła - dna nie zwie - dzie, bo nie u - fam

mf

ff

ko - ją da - re - mnie, Aż do głę - bi du - szy,
dziew - cząt cze - re - dzie, Od - tąd pró - źne bę - dą

ff

pp *Sotto voce*

się - ga - ją, a naj - czę - ściej po - tem zdra - dza - ją.
ich chę - ci, bo do - trzy - mam sło - wa naj - świę - ciej.

pp

N° 23. Maryś.

Krakowiak.

St. Niedzielski.

Ma - ryś dziew - cze mo - je za two - ją u - ro - dą Prze - pa - dam
 Cho - ciał in - nych dziewuch mam ci ja nie - ma - ło, A tyl - ko

od ro - ku jak ka - nia za wo - dą, Ma - ryś dziew - cze mo - je
 ma Ma - ryś ko - cham du - szą ca - łą, Cho - ciał in - nych dziewczuch

za two - ją u - ro - dą Przepa - dam od ro - ku jak ka - nia za wo - dą.
 mam ci ja nie - ma - ło, A tyl - ko ma Ma - ryś kocham du - szą ca - łą.

lunga
p

Ten. I. A - le po - mnij Ma - ryś że ta - kiej - mi - tre - gi
Zmi - łuj - że się zmi - łuj gdyś nie la - da ja - ka

mf
pp mor - - - - - mo - - - - -
pp

Dłu - żej nie prze - nio - sę
I za mo - ją sta - łość

marcato
f
ran - - - - - do bom ja chło - pak tę - gil
da - waj choć bu - zia - ka!
f
marcato

p
tak
tak
p
ff

Oj nie znio - sę, nie znio - sę, bom ja chło - pak tę - gi,
Oj tak za mo - ją sta - łość da - waj choć bu - zia - ka,

f
rallen - 3
f
rallen -
tan - do tempo
Da Capo.

Nie znio - sę, nie znio - sę, bom ja chło - pak tę - gi.
Tak, za mo - ją sta - łość da - waj choć bu - zia - ka.

N° 24. Już dzień skończony.

A. Sullivan.

Andante non troppo largo.

p

Ci - sza za - le - gła świat i mrok po - nu - ry, na nie - bie księżyc

p

zbladł o - snu - ty wehmury. Po - bie-lił już szron na - gie drzew ko -

ko -

wie - czor - ny - zamilkł dzwon, już dzień skoń - czo - ny.

ro - ny, wie - czor - ny za - milkł dzwon, już dzień skoń - czo - ny.

ro - ny, wie - czor - ny zamilkł dzwon,

p *cresc.* *p*

Duch się ciemności zląkł, ta noc go smuci, bo marzeń dalszy ciąg, już nie po-

p *cresc.* *p*

f *p*

wróci. Po-co wy-głądać dnia, nadzieja błędzi; kto ja-ką pewność ma co

f *p*

los nam są - dzi. O - nie - miał ca - ły świat, *cresc.*

O - nie - miał ca - ły świat, *p* *cresc.* za - snął śród

za - snął śród ci - szy gdzie - niegdzie życia ślad, za - le - dwie dy - szy, ledwie dy - szy. *dim.*

ci - szy, gdzie - niegdzie ży - cia ślad, le - dwa że dy - szy *dim.*

pp *cresc.*

Próżno wytehnienia chce mój duch stru - dzo.ny; nie je - mu spo - czać w śnie choć

pp *cresc.*

f

pró - żno wytehnienia chce mój duch stru -
dzień skoń - czo.ny, pró - żno wy - tchnienia chce mój duch stru -

f

pró - żno wytehnienia chce mój duch stru -

dzo - ny, *ff* nie je - mu spocząć w śnie, *dim.*

dzo - ny, nie je - mu spocząć w śnie, nie je - mu spocząć w śnie, *dim.*

dzo - ny, *ff* nie je - mu spocząć w śnie, *dim.*

pró - żno wy - technienia chce, *p* *pp*

pró żno wy - technienia chce, choć już skoń - czo - ny dzień.

p *pp*

N° 25. Zawiedziona.

K. Wilhelm.

Andante.

p

1. Ko - cha - nek mnie po - rzu - cił, już te - mu wie - le
 2. I rzekł na po - że - gna - nie: gdy mu - szę o - dejsć
 3. Gdy myrt przy - stro - i kwie - cie o tu - chą ser - ce
 4. Ach! zwię - dły kwiat. myr - to - wy, ach! zwię - dłe ser - ce

p

lat; *p* od - je - chal zroz - pa - czo - ny, wda le - kie ob - ce
 ztąd, myr - to - wy da - jęć kwia - tek, mi lo - ści mej za -
 zbrójk, bo bli - ską chwi - la blo - ga, że wplo - te go o
 me, ko - cha - nek mnie po - rzu - cił, po rzu - cił i nie

od - je - chal zroz - pa - czo - ny wda - le - kie
 myr - to - wy da - jęć kwia - tek mi - lo - ści
 bo bli - ską chwi - la blo - ga że wplo - tę
 ko - cha - nek mnie po - rzu - cił po - rzu - cił

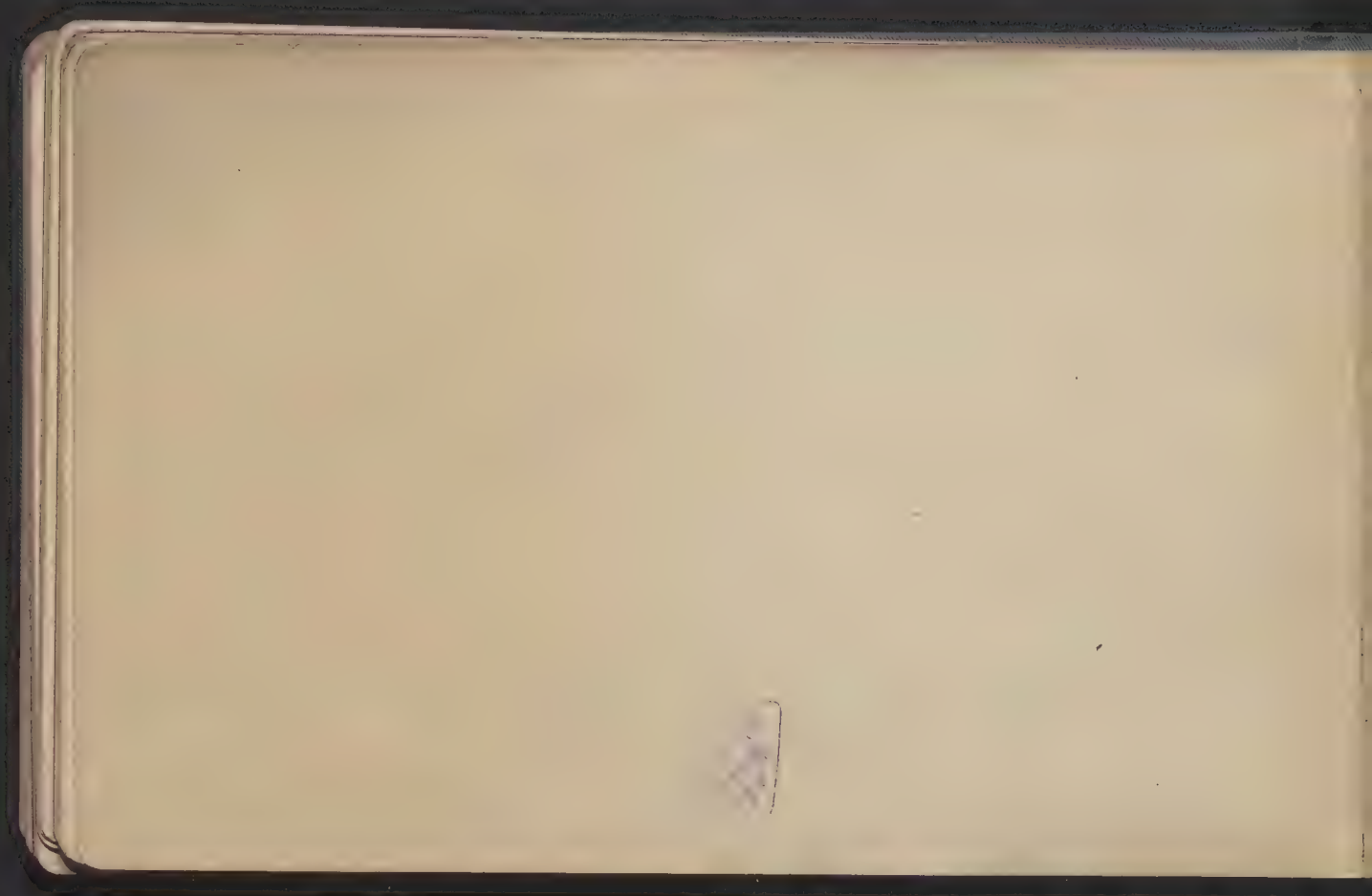
f *f* *p*

cresc. *dim.*

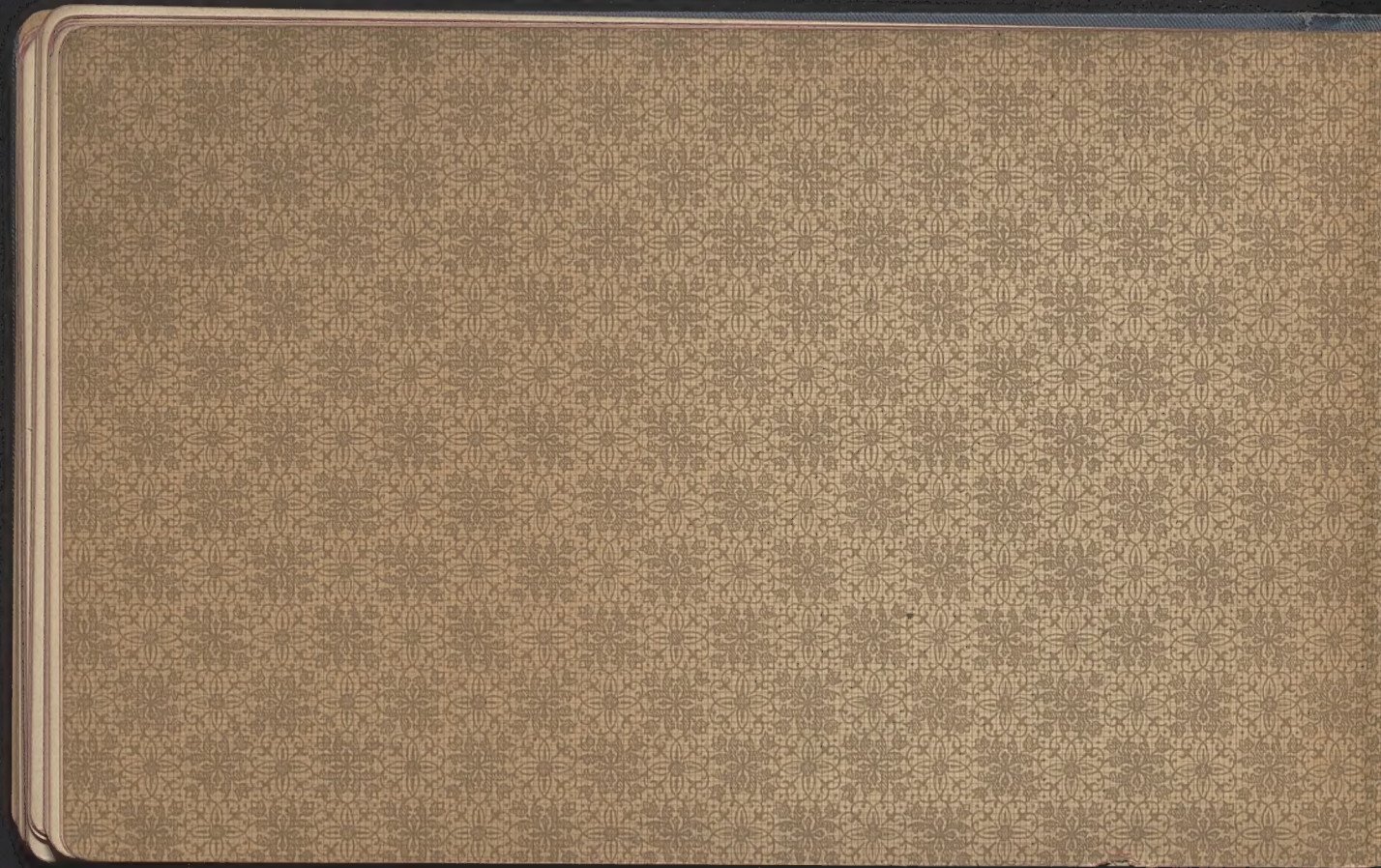
stro - ny, w nie - zna - ny ru - szył świat, w nie - zna - ny ru - szył świat.
 da - tek, nie po - zwól że - by zwiądł, nie po - zwól że - by zwiądł.
 dro - ga, w we - sel - ny wie - niec twój, w we - sel - ny wie - niec twój.
 wró - cił i już nie wró - ci, nie, i już nie wró - ci, nie,

ob - ce stro - ny
 mej za - da - tek
 go, o dro - ga
 i nie wró - cił

cresc. *dim.*

ENTOMOLOGICA
J. RAPCHT
W. WARSZAWA